

ת"פ 32828/08/14 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז דרום נגד עיד בן מחמד אבו מבארק

בית משפט השלום בבאר שבע

12 פברואר 2017

ת"פ 32828-08-14 מדינת ישראל נ' אבו מבארק
תיק חיצוני:

לפני	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז דרום ע"י ב"כ עו"ד אסף	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	בר יוסף	
נגד		
הנאשם	עיד בן מחמד אבו מבארק	
	ע"י ב"כ עו"ד אסתר בר ציון	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 1274(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977; נסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 1274(1) ביחד עם סעיף 25 לאותו חוק; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לאותו חוק; איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק; תקיפה, בניגוד לסעיף 379, לאותו חוק; פציעה, בניגוד לסעיף 334, לאותו חוק.

בהתאם לעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן ת/1, בהן הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון. בתאריך 17/08/14, כאשר הגיעו שוטרים לבית חמותו של הנאשם, המתגוררת בסמוך אליו, כדי לעצור את בנו הקטין של הנאשם, כבן 16 שנים, בעקבות תלונת החמות כי הבן איים עליה ותקף אותה, החלו אחרים הנוכחים במקום לדחוף את אחד השוטרים על מנת למנוע ממנו לעצור את בנו הנאשם. כאשר החלו השוטרים לצעוד אל נידת המשטרה ביחד עם בנו של הנאשם, תקף הנאשם את השוטרים באגרופים בגופם; לאחר מכן, אחז באבן וניסה להשליך אותה לעבר אחד השוטרים. לאחר מכן, אחז הנאשם בחולצתו של אחד השוטרים, אשר הוציא מידיו את האבן ואיים עליו כי "ישים לו כדור בראש".

בהתאם לעובדות האישום השני, לאחר שהשוטרים עצבו את המקום ביחד עם בנו הקטין של הנאשם, הגיעו אמו של הנאשם ואחותו למקום והחלו לצעוק על החמות ולגדף אותה. מיד לאחר מכן, תקף הנאשם את חמותו בכך שהכה אותה בראשה ובידה. החמות התעלפה ונפלה על הארץ. לאחר מכן, מנע הנאשם מרעיתו - בתה של החמות - לגשת

את אמה ולסייע לה וסטר בפניה של רעיתו.

כתוצאה מתקיפת החמות על ידי הנאשם, הובהלה החמות באמצעות אמבולנס, שם אובחנו פצע חתך בקרקפת שלה וכן חבלות ושטפי דם בידה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והתביעה הגבילה את עתירתה הענשית לעונש מאסר בפועל בן 9 חודשים, תוך שלהגנה נתאפשר לטעון כראות עיניה. עוד סוכם, במסגרת אותו הסדר, כי יעתרו הצדדים יחדיו להשית על הנאשם מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וכן פיצוי בסך ₪ 20,000 לחמות - נפגעת העבירה, אשר יועבר מתוך עירבון שהופקד על ידי הנאשם במסגרת תיק המעצר.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, מכתב סיכום רפואי לאחר אשפוז של החמות - נפגעת העבירה, ממנו עולה, כי אובחן אצלה פצע חתך בקרקפת וכן אובחנו שטפי דם ("המטומות") וחבלות בידה. הפצע בקרקפת נתפר ונפגעת העבירה שוחררה להמשך מעקב הרופא המטפל תוך שנרשמו לה משככי כאבים לפי הצורך. עוד הוגשו, מטעם התביעה, תמונות החבלות שנגרמו לנפגעת העבירה.

במסגרת פרשת העונש, אף השמיעה התביעה את נפגעת העבירה כעדה לענין העונש. נפגעת העבירה סיפרה, כי הנאשם נשא אשה נוספת על פני בתה, על אף שבתה צעירה מאוד (לדבריה - כבת 19 שנים) לדבריה, מחזיק הנאשם את בתה תוך שמסרב, כי תצא מהבית ללמוד וכי האירוע החל לאור כעסו של הנאשם, כל כי בתה - רעיתו, יצאה לחתונה.

לדברי נפגעת העבירה, הותקפה על ידי הנאשם באמצעות מקל לראשה ולאחר שנפגעה לא הבינה היכן היא נמצאת והיתה מלאה כולה דם. עוד טענה, כי לאחר האירוע שלח הנאשם אחרים לאיים עליה, לרבות באמצעות נשק חם וכן נשרף ביתה, פעולה אותה היא מיחסת לנאשם. לאחר שנשרף הבית, נטלו ממנו ילדיה הקטינים. משפחתה, ואף בתה, הפנו לה עורף והם תומכים בנאשם.

לדבריה, בעקבות פציעתה על ידי הנאשם, במשך שנה עוברת מרופא לרופא. היו לה כאבים ראש ובכל פעם היתה נופלת.

יצוין, כי בעדותה - חרגה החמות, נפגעת העבירה, מהעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ומובן, כי לצורך הדיון, ימנע בית המשפט ממתן כל משקל לעובדות אלה.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

חוות דעת גורמי ההערכה

במסגרת ההסדר, הופנה הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים.

תסקיר שירות המבחן מפרט נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 36, נשוי לשלוש נשים ואב ל-15 ילדים.

לדבריו, הוציא בעבר רשיון לנשק ועבד בתחום השמירה.

כיום - עובד במגרש למכירת כלי רכב בשגב שלום ובנוסף - זוכה לקצבת הבטחת הכנסה.

הנאשם אף מתנדב במגן דוד אדום (לגבי כך הוצגו לקצינת המבחן מסמכים מאמתים).

רעיתו הראשונה של הנאשם היא כבת 36 היום; רעיתו השניה כבת 28 ורעיתו השלישית כבת 20 וממנה נולדו לו שני ילדים.

בדברי הנאשם לקצינת המבחן, בעקבות מעצרו בפרשה זו והתנאים המגבילים בהם שהה במשך תקופה ממושכת - נקלע לקשיים כלכליים היות שהיה עליו לפרנס את נשותיו וילדיו. הוא נתון בחובות בסך כ-100,000 ₪ לאנשים פרטיים. כן נשללו רשיון הנשק שלו ורשיון הנהיגה לאמבולנס.

הנאשם טען, כי יחסיו עם חמותו - נפגעת העבירה היו מתוחים מאז ומעולם, היות שהתנגדה לנשואי בתה עמו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם, כמי שבדרך כלל, מנהל אורח חיים תקין ושומר חוק וכי התפרצויותיו האלימות נושא תיק זה אינן מאפינות אותו בדרך כלל.

שירות המבחן לא מצא לשלב הנאשם בהליך טיפולי.

לנוכח יכולותיו התפקודיות התקינות של הנאשם; החרטה שהביע; היעדר הרשעות קודמות וכן התרשמות שירות המבחן, כי עונש מאסר בפועל עלול להעמיק את מצוקתו הנפשית והכלכלית - המליץ שירות המבחן על מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות וכן פיצוי לחמות - נפגעת העבירה.

בחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס נמצא הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הדגישה את הפגיעה בערכים של שלטון החוק, כפי שעולה מהעבירות שעבר הנאשם במסגרת האישום הראשון וכן הפגיעה בערכים של שלמות גופו של אדם, כעולה מהעבירות שבאישום השני.

לטענת התביעה, הצטברות מעשיו של הנאשם, אשר תוקף שוטרים; מאיים על אחד מהם באיום חמור ואף מנסה לזרוק אבן לעברם ובהמשך - תוקף את חמותו בשל העובדה ש"העזה" להתלונן על בנו במשטרה - מלמדים, כי המדובר באדם אלים, שאינו מהסס להשתמש בכוח הזרוע על מנת להשיג את מבוקשו.

התביעה בקשה לקחת בחשבון את הנזקים הקשים שנגרמו לנפגעת העבירה כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

לטענת התביעה, העונש שהומלץ על ידי שירות המבחן מחטיא את המטרה.

התביעה עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של ההסדר.

ההגנה עותרת להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה - קרוב ל-3 חדשים ולחילופין להשית עליו עונש מאסר בפועל בריצוי בדרך של עבודות שירות.

ההגנה מדגישה את תפקודו הנורמטיבי של הנאשם ואת העובדה, כי עצם הרשעתו בדין מהווה מכה קשה בעבורו והביאה לפגיעה בעבודתו, בפרנסתו ואף להתליית רשיונות שונים בהם החזיק.

ההגנה הפנתה לאבחון שנערך לנאשם במסגרת שירות המבחן.

ההגנה בקשה לקחת בחשבון את התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים ואף הורחק מאשתו ומילדיו. לטענת ההגנה - הביא הדבר לקריסתו הכלכלית של בית הנאשם.

ההגנה טענה, כי רק לאחרונה נולד לנאשם בן נוסף שהוא, כעת (בזמן שמיעת פרשת העונש), כבן ארבעה חדשים בלבד. בתו הגדולה של הנאשם היא כבת 15 שנים ויתר ילדיו קטנים מגיל זה.

לטענת ההגנה, שליחת הנאשם למאסר עלולה לחשוף אותו לחברה עברנית.

בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

מצביעות הן, הן על זלזול בערך של שלום האדם ושלמות גופו והן על היעדר מורא מהחוק ומנציגיו - אנשי המרות - שוטרי משטרת ישראל.

אשר לעבירות שענינן הפגיעה באנשי המרות, כפי המפורט באישום הראשון - כבר נפסק, לא פעם, כי על בית המשפט להציב חומת ברזל אל מול מבצעה, חומה כזו שתאפשר לשוטרים וליתר גורמי האכיפה למלא תפקידם ללא חשש.

בנוגע לכך, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בפסק הדין ע"פ. 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל**:

אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין מוסא, שם).

כן נאמר בפסק הדין ע"פ. 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא**:

משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרתי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור ואכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור.

שלומם הגופני והאישי ושלום חייהם של השוטרים אינו הפקר, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

בית המשפט רואה לקבוע מתחם ענישה, בגין אירוע הכולל תקיפת שוטרים אלימה, במכות ידיים, מתוך מטרה לסכל את

פעילותם, לרבות הרמת אבן לעברם, אשר ינוע בין שנת מאסר בפועל ועד שנתיים מאסר. יצוין, כי מתחם זה אינו נוגע למקרים שענין עבירות שנעברו כלפי אנשים מרות בחבורה, תוך גרימת חבלות או תוך שימוש בנשק חם או קר - כמובן במקרים אלה יעמוד המתחם על רף גבוה יותר.

בפסק הדין רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם נדחה ערעור על עונש בן 16 חדשים בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות אשר כללה דחיפת השוטר שהביאה לנפילתו, ובריחה מעיכוב.

בפסק דין נוסף, שניתן לפני שנים ספורות, נדחה, בבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, ערעור על גזר דין בו הוטל עונש מאסר בן 20 חדשים בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שעיקרה אגרופים ובעיטות שכוונו לעבר שוטר על ידי מעוכב במטרה להכשיל את מעצרו ומעצר מעורב נוסף. ראו עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל** (לא פורסם).

עוד ראו פסק הדין רע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם אושר עונש כולל בן 28 חדשי מאסר בפועל (לרבות הפעלת מאסר מותנה), בגין עבירה של תקיפת שוטרים אשר כללה תקיפתם על ידי אדם אחד במטרה למנוע מעצרו.

אשר לעבירות האלימות, נושא האישום השני, עמד בית המשפט, לא פעם, על הצורך להלחם בנגע זה הפושה בארצנו באמצעות ענישה מרתיעה, בדרך של נקיטה ביד קשה, במישור המעשה, ולא במישור הרטורי בלבד.

ראו ע"פ 4330/12 **דעאס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים.

עוד ראו, לענין זה, ע"פ 8314/03 **רג'אח נ' מדינת ישראל**; ע"פ 3277/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל**; 18534-05-11 **מדינת ישראל נ' וקנין**.

על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את ענינו של נפגע העבירה וכן לקחת בחשבון הצורך להרתיע עברנים מפגיעה בחיי אדם ובשלמות גופו של אדם בכלל, על מנת לשמור על בטחון הציבור. ראו ע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב"תופעת הסכינאות", ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דיינו.

בפסק הדין ע.פ. 70115/08 **מדינת ישראל נ' נוראל** (פורסם במאגרים) קיבל בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב אב"ד כב' ס.ג. (כתוארה אז) השופטת ד' ברלינר, ערעור המדינה והוחמר עונשו של מי שפצע בעל קיוסק באמצעות בקבוק זכוכית אותו ניפץ על ראשו, לעונש מאסר בפועל בן 20 חדשים, תוך שבית המשפט מצין, כי בשבתו כערכאת ערעור, אינו ממצה את חומר הדין.

בפסק הדין ע.פ. 4884/06 **רשואן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) העמיד בית המשפט העליון את עונשו של מי שפצע אחר באמצעות בקבוק בירה שבור לעונש מאסר בן 3 שנים בפועל, חרף היותו צעיר, כבן 18 - 19 שנים.

בגזר הדין ת.פ. 41932-09-14 **מדינת ישראל נ' טקלדרגיש** (פורסם במאגרים) נדון נאשם אשר פצע אחר באמצעות חפץ חד, לעונש מאסר בפועל בן 13 חדשים. באותו מקרה, קבע חברי כב' השופט ד' בן טולילה מתחם ענישה שינוע בין 10 ל- 28 חדשים מאסר בפועל בגין עבירות דומות, וראו הנימוקים שם. בפסק הדין, מהעת האחרונה, עפ"ג 38201-08-15 **אבוהאני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדחה ערעור על גזר דין בו הוטל מאסר בפועל בן 8 חדשים על נאשם, חסר עבר פלילי, שהודה בפציעת אחר תוך הכאה בראשו באמצעות חפץ חד וגרימת חתכים בקרקפת, הגם שהמדובר היה, שם, במערער נעדר עבר פלילי המנהל אורח חיים עמלני. באותו מקרה, נקבע, בגזר הדין, מתחם ענישה בן 6 - 18 חדשי מאסר.

בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, מעמיד בית המשפט את מתחם הענישה בגין עבירה של פציעה הכוללת גרימת חבלה בראשו של אדם, אשר נזקק לפינוי לבית החולים ולטיפול, בן מחצית השנה ועד שנתיים מאסר בפועל.

בגין מכלול העבירות שעבר הנאשם, בשני האישומים, יקבע בית המשפט מתחם כולל, תוך חפיפה מסוימת של המתחמים שנקבעו, מתחם זה ינוע בין שנה ועד 3 שנות מאסר בפועל.

אלא, שבמקרה דנן נערך, כאמור, הסדר טיעון, במסגרתו הועמד רף הענישה העליון אליו עותרים הצדדים על 9 חדשי מאסר בפועל. מתוך הנחה, כי לתביעה הכללית שיקוליה, ולנוכח ההלכות שעניין כיבוד הסדרי טיעון - אין בית המשפט מוצא עילה לחרוג מעתירתם המוסכמת של הצדדים ולפיקח, יועמד ענשו של הנאשם במסגרת הטווח שנקבע בהסדר.

אשר לקביעת הענישה במסגרת הטווח האמור, על בית המשפט לשקול, ראש וראשית, את עצמת הפגיעה והנזקים שנגרמו ממעשי העבירות, וכן הסיכון שיצרו העבירות. כן יש להתייחס לעמקו של הכשל הערכי ולמידת האנטי חברתיות העולה ממעשיו של הנאשם; עוד יש ליקח בחשבון את עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות והפרוגנוזה של גורמי

ההערכה לגביו.

במקרה דנן, בהתאם לעובדות האישום השני, היתה הפגיעה בחמותו של הנאשם בעצימות גבוהה, על רקע רצונה הלגיטימי לדווח על מעשה העבירה שנעבר, לכאורה, כלפיה. תגובת הנאשם, אשר יצאה מכל פרופורציה, וכללה נקיטה באלימות כלפי אשה מבוגרת בשנים - מלמדת על כשל ערכי ממשי ועל תפישה של זילות כלפי חיי אדם. ניתן גם לומר, כי מלמדת על מידה מושרשת של אלימות אצל הנאשם.

לכך יש להוסיף, עזות המצח הנלמדת ממעשיו של הנאשם כלפי השוטרים - אנשי המרות. הנאשם תקף את השוטרים באגרופים ואף ניסה להשליך אבן לעברם. גם האיום בו נקט הנאשם כלפי השוטרים, חריג בחומרתו ומצביע על תפישות עברניות.

הגם שהתביעה לא הציגה הרשעות קודמות בענינו של הנאשם ולמרות ששירות המבחן לא מצא נזקקות טיפולית, האיזון הכולל בין השיקולים במקרה זה, ובעיקר - עצמתו של הכשל הערכי והפגיעה המשמעותית שנגרמה לחמות הנאשם, מצדיקים היו ענישה ברף העליון של הטווח המוסכם, אשר, ממילא, מצוי מתחת לרף התחתון של מתחם הענישה הראוי.

אלא, שבשיקול הכללי, לנוכח אופן הבנית טווח הענישה בהסדר, הכוללת, גם איזון הענישה ברכיב משמעותי של עיצום כספי בדמות פיצוי לנפגעת העבירה, שכבר הופקד בגזברות בית המשפט; בהינתן, כי הנאשם היה עצור במשך תקופה ארוכה, קרוב לשלושה חדשים וכי שהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, בלא חייו על הפרתם; וכן לנוכח הפרוגנוזה החיובית, בעיקרה, מטעם שירות המבחן וחוות דעתו בנוגע לנזקים הקשים העלולים להיגרם למשפחתו ולילדיו כתוצאה מריצוי מאסר בבית האסורים, מוצא בית המשפט, לקבל, בחלקה, המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהשתת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, אם כי, לתקופה הארוכה האפשרית ובלא ניכוי ימי המעצר.

למעשה, בהתחשב בימי המעצר תהיה הענישה קרובה לרף העליון שנקבע בהסדר.

במתן הקלה זו לנאשם שקל בית המשפט גם את הודאתו באשמה ואת נטילת האחריות על מעשיו, במישור המעשה, כאמור, תוך נכונות לפיצוי של נפגעת העבירה.

לנוכח הדפוסים האלימים העולים מהמעשים בהם הורשע הנאשם וכן היעדר המורא מרשויות החוק וכן לצורך איזון התמונה הענשית, לאור ההקלה לה זכה הנאשם - מוצא בית המשפט להשית ענשי מאסר מותנה מרתיעים שיכללו הן עבירות כלפי אנשי מרות; הן עבירות שענינן הפרת הסדר הציבורי והן עבירות כלפי הגוף.

לאור כל האמור, ובהתאם להסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים, דן בית המשפט את הנאשם לענשים כדלקמן:

א. 6 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של

עבודות שירות, בבית החייל, באר-שבע רח' בית לחם, באר-שבע, 5 ימים בשבוע, 08:30 שעות ביום. על הנאשם להתייצב, ביום 27/03/17, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימנים ג', ד'; או פרק י';

ג. 8 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ח', סימנים ט', י"א; פרק ט' סימנים ג', ד'; או פרק י';

ד. פיצוי לנפגעת העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום, בסך 20,000 ₪. כל עירבון בתיק המעצר; בתיק הערר; בתיק העיקרי או בכל תיק קשור - יועבר על חשבון הפיצוי. ככל שקימת יתרה להחזר - כל עוד אין צו המונע זאת - תושב לידי הנאשם. ככל שקימת יתרה לתשלום - תועבר עד ליום 02/04/17.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר 2017, במעמד הצדדים.